

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การศึกษากระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์แก่ย์” ได้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลรวบรวมจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาถึงความต้องการในรูปแบบเสื้อผ้าของกลุ่มแก่ย์ และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ในเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ โดยแบ่งรายละเอียดได้เป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการวิจัย

3.1.1 การวิจัยจากแบบสอบถาม (Documentary Research) การสอบถามถึงความต้องการในรูปแบบเสื้อผ้า, สีส้น, เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่ง, ผิวสัมผัสของเนื้อผ้า และความต้องการของกลุ่มแก่ย์ในส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้า รวมทั้งการเลือกซื้อเสื้อผ้าและการแต่งตัวของแก่ย์ โดยคุณหลักกระบวนการออกแบบประกอบในงานวิจัย

3.1.2 การวิจัยจากการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indepth Interview) สัมภาษณ์บุคคลที่เป็นแก่ย์ที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนผ่านเสื้อผ้า ในนิยามนี้คือ คนที่นำเสื้อมามาตกแต่งเพิ่มเติมเองหรือออกแบบเสื้อผ้าของตนเองขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีอยู่ในสาขาวิชาชีพต่างๆ อาทิ นักออกแบบเสื้อผ้า, บริกร, นายธนาคาร,

อาจารย์, นักออกแบบกราฟิก เป็นต้น โดยเจาะลึกถึงกระบวนการคิด การออกแบบส่วนบุคคลในการดึงอัตลักษณ์ออกมา ตลอดจนการสร้างสรรค์และประกอบสร้างเสื้อผ้า เพื่อศึกษาถึงกรอบแนวคิด (Concept) การออกแบบเสื้อผ้าแก่ย์

3.1.3 การวิเคราะห์เอกสารข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานวิจัย (Content Analysis) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ของกลุ่มแก่ย์ โดยเน้นข้อมูลในเว็บไซต์จากส่วนของหน้ารูปภาพ (Gallery) ตลอดจนหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มแก่ย์ ในบางคอลัมน์หรือตลอดทั้งเล่ม และจากบทสัมภาษณ์จากกลุ่มแก่ย์, จำนวน 10 คน แบบสอบถาม 40 คน เพื่อนำเนื้อหาที่รวบรวมมาวิเคราะห์ออกมาเป็นตารางและงานเขียนบรรยาย, รูปแบบการสร้างสรรค์, ประกอบสร้าง อัตลักษณ์ผ่าน

เสื้อผ้า โดยแบ่งรูปแบบด้านเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภท คือ ด้านความต้องการรูปแบบเสื้อผ้า ด้านการนำเสนออัตลักษณ์ของตนออกมาผ่านเสื้อผ้า

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเก็บข้อมูลที่ยอมรับตัวเองและเปิดเผยต่อสังคม โดยมีพฤติกรรมแต่งตัวเป็นชาย

3.2.2 ส่วนของการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายที่ต้องการนำเสนอ

- กลุ่มเก็บในสถานบันเทิงอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสุ่มจำนวน 10 คนเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ประเภทเก็บ ที่เปิดเผยต่อสังคมและให้ความร่วมมือในการตอบการสัมภาษณ์

3.2.3 ส่วนของการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการรูปแบบเสื้อผ้าของเก็บ

- กลุ่มเก็บในสถานบันเทิงอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสุ่มจำนวน 40 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ประเภทเก็บ ที่เปิดเผยต่อสังคมและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สถานที่เก็บข้อมูลวิเคราะห์พฤติกรรม จากการพูดคุยและสัมภาษณ์ พบว่าในเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวยามราตรีประเภทผับ, ดิสโก้เทคและร้านอาหารหลายแห่ง แต่พบว่ามี 6 แห่งนี้

1. ร้านวอมอัพ คาเฟ่
2. ร้านแพชั่น ปารีส
3. ร้านมันดาลเลย์
4. ร้านมังกี้ คลับ
5. ร้านริเวอร์ไซด์
6. ร้านดิศคัพเวอร์รี่

เป็นสถานที่กลุ่มเก็บมีความนิยมที่จะไปพักผ่อน, ดื่มกินและสังสรรค์ หลังเวลางานประจำ ในช่วงชีวิตเวลากลางวัน ซึ่งวันพุธ วันศุกร์และวันเสาร์ เป็นวันที่กลุ่มเก็บส่วนใหญ่นิยมออกมาสังสรรค์ เพราะวันศุกร์และวันเสาร์เป็นวันหยุดงาน แต่วันพุธเป็นวันที่อยู่กึ่งกลางของสัปดาห์ของวันทำงาน จันทร์-ศุกร์ จึงเหมาะแก่การพักผ่อนที่เว้นช่วงระยะเวลา จากการสังสรรค์ในวันศุกร์กับวันเสาร์ได้เป็นอย่างดีและร้านต่างๆ ต่างก็มีการส่งเสริมการขาย (Promotion) ของทางร้าน เช่น

สำหรับลดราคาอาหาร, เครื่องดื่มในวันจันทร์-วันศุกร์ ยิ่งเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มเกย์หรือนักท่องเที่ยวยามราตรีมาใช้บริการมากยิ่งขึ้น

3.2.4 ส่วนของการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษากระบวนการออกแบบสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องแต่งกาย

- กลุ่มเกย์ในสถานบันเทิงอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ประเภทเกย์ ที่เปิดเผยต่อสังคมและให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ในการขออนุญาตสัมภาษณ์และถ่ายรูปนั้น ทางกลุ่มตัวอย่างได้ขอให้เปลี่ยนใช้ชื่อสมมุติและปิดบังหน้าตาเพื่อให้ข้อมูลทุกอย่างเป็นความลับและใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาเท่านั้น

3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ขั้นตอนที่ 1 นำข้อมูลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้รวบรวมนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิจัยเอกสาร ไม่ว่าจะเป็นบทความจากนิตยสารตั้งแต่ พ.ศ. 2549 - พ.ศ.2550, เว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต, หนังสือพิมพ์, งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหนังสือต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกลุ่มเกย์และแฟชั่นเสื้อผ้าผู้ชาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมและอ้างอิง ดังนั้นการเมื่อนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์รวบรวมประมวลเข้าด้วยกัน ทำให้ทราบถึงอุตสาหกรรมเสื้อผ้าของเกย์ในตลาดการค้า, แฟชั่นเสื้อผ้านुरुยและเกย์มีความต้องการในรูปแบบเสื้อผ้าอย่างไรในยุคปัจจุบัน

3.3.2 ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ปัจจัยของกระบวนการสรรค์สร้างอัตลักษณ์ผ่านเสื้อผ้า ว่าถูกประกอบสร้างด้วยปัจจัยอะไร ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการค้นหาข้อมูลความจริงที่เก็บรวบรวมได้ในเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเรื่อง อัตลักษณ์ (Identities), ภาพตัวแทน (Representation) และการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์, สัญวิทยา (Semiotics) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ เนื่องด้วยผู้วิจัยได้ใช้ในขั้นตอนการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการออกแบบอัตลักษณ์ผ่านเสื้อผ้าของเกย์แต่ละบุคคล ตลอดจนสอบถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อพื้นที่พักผ่อน ดื่ม กิน ยามราตรี ที่ต้องการนำเสนอ ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎี จึงทำให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นจริงในเรื่องกระบวนการออกแบบอัตลักษณ์หรือสะท้อนอัตลักษณ์ร่วมผ่านเสื้อผ้าของเกย์

3.3.3 ขั้นตอนที่ 3 นำผลจากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์แบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความต้องการของเสื้อผ้าแก่ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลรวบรวมจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาถึงความต้องการรูปแบบเสื้อผ้าของกลุ่มเกย์ในสถานบันเทิงจังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการบริโภคสัญญาณ (Consumption of Sign) และทุนทางสังคม (Social Capital) มาประกอบใช้เป็นกรอบในการสร้างชุดคำถามในแบบสอบถามและกรอบในการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะสรุปออกมาเป็นตารางค่าความถี่ร้อยละ ซึ่งแบ่งเนื้อหาในแบบสอบถามได้ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการแต่งกาย
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลของรูปแบบเสื้อผ้าและของการเลือกซื้อเสื้อผ้า
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลของความถี่ในการตัดแปลง, ตกแต่งและเพิ่มเติมเสื้อผ้า
- ส่วนที่ 5 ข้อมูลของรูปแบบเสื้อผ้าและความต้องการที่สัมพันธ์กับสังคม

ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาประมวลผลย่อมาให้ทราบได้ว่าความต้องการเสื้อผ้าของเกย์มีรูปแบบ, สี, ลวดลาย เป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสถิติในการวิจัย

3.3.4 ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของบทสัมภาษณ์และแบบสอบถามรวบรวมมาวิเคราะห์ถึง กรอบแนวคิด (Concept) การออกแบบเสื้อผ้าแก่ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจะพิจารณาตั้งแต่กระบวนการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าของเกย์, เทคนิคการตัดเย็บ, การนำเสนอตัวตนใน พื้นที่ของสถานบันเทิงในจังหวัดเชียงใหม่, ความต้องการในรูปแบบเสื้อผ้าเป็นแบบใด, ความต้องการสี, ลวดลายและพฤติกรรมการเลือกซื้อเสื้อผ้า ทั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีต่างๆมาใช้ในการวิเคราะห์ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดให้ได้ผลสรุปออกมาเป็นกรอบแนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าแก่และในขณะเดียวกันผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเรื่องการตลาดแบบเจาะกลุ่ม (Niche Market) มาประกอบ

การวิเคราะห์ ซึ่งเอื้อประโยชน์เพื่อให้เกิดความเข้าใจด้านเชิงพาณิชย์ในกลุ่มตลาดอุตสาหกรรมเสื้อผ้าโดยนำแนวคิดทฤษฎีมาใช้ ดังนี้

กระบวนการวิจัยศึกษา

ขั้นตอนที่1 รวบรวมข้อมูลเอกสาร

ขั้นตอนที่2 กลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน

- แนวคิดเรื่อง อัตลักษณ์ (Identities)
- แนวคิดเรื่อง ภาพตัวแทน (Representation)
- แนวคิดเรื่อง การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ และสัญวิทยา (Semiotics)
- แนวคิดเรื่อง การบริโภคสัญลักษณ์ (Consumption of Sign) หรือการบริโภคเชิงตรรกะวิทยา (Logics of Consumption)
- แนวคิดเรื่องวัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture)

ขั้นตอนที่3 กลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 40 คน

- แนวคิดการตลาดแบบเจาะกลุ่ม (Niche Market)
- การออกแบบและการออกแบบเสื้อผ้า (Design and Textile Design)
- แนวคิดเรื่อง อัตลักษณ์ (Identities)
- แนวคิดเรื่อง การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ และสัญวิทยา (Semiotics)

ขั้นตอนที่4 วิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่5 สรุปผลลัพธ์